ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 9ης Δεκεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση C-121/07,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 228 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2007,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους B. Stromsky και C. Zadra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τις E. Belliard και S. Gasri, καθώς και από τον G. de Bergues,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Τσεχική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον T. Boček, στη συνέχεια, από τον M. Smolek,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot και T. von Danwitz, προέδρους τμήματος, K. Schiemann (εισηγητή), P. Kūris, E. Juhász, Γ. Αρέστη, L. Bay Larsen και P. Lindh, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák
γραμματέας: M.-A. Gaudissart, προϊστάμενος μονάδας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Μαρτίου 2008,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουνίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2004, C-419/03, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 106, σ. 1), οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 117, σ. 15), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ·

— να υποχρεώσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή 366 744 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της προπαρατεθείσας απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας, από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας απόφασης μέχρι την πλήρη εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας·

— να υποχρεώσει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», το κατ' αποκοπήν ποσό των 43 660 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστερήσεως στην εκτέλεση της προπαρατεθείσας απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας, από την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης αυτής μέχρι την ημερομηνία:

— πλήρους εκτελέσεως της απόφασης αυτής, αν συμβεί πριν από την έκδοση της απόφασης στην παρούσα υπόθεση·

— εκδόσεως της απόφασης στην παρούσα υπόθεση, αν η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας δεν έχει πλήρως εκτελεστεί μέχρι την ημερομηνία αυτή·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Το νομικό πλαίσιο

2 Η οδηγία 2001/18 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ. Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής, στόχος της είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών και η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, αφενός, κατά τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (στο εξής: ΓΤΟ) στο περιβάλλον για σκοπούς διαφορετικούς από τη διάθεση στην αγορά εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και, αφετέρου, κατά τη διάθεση ΓΤΟ στην αγορά ως προϊόντων ή εντός προϊόντων εντός της Κοινότητας.

3 Κατά το άρθρο 34, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι τις 17 Οκτωβρίου 2002.

4 Το άρθρο 36 της οδηγίας 2001/18 έχει ως εξής:

«1. Η οδηγία 90/220/ΕΟΚ καταργείται από τις 17 Οκτωβρίου 2002.

2. Κάθε αναφορά στην καταργούμενη οδηγία θεωρείται ότι γίνεται στην παρούσα οδηγία και σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιέχεται στο παράρτημα VIII.»

Η απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας

5 Με το σημείο 1 του διατακτικού της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας, το Δικαστήριο αποφασίζει ως ακολούθως:

«Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας [2001/18/ΕΚ], οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της [οδηγίας 90/220/ΕΟΚ], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2001/18.»

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

6 Ερωτηθείσα από την Επιτροπή, στις 5 Νοεμβρίου 2004, σχετικά με τον βαθμό εκτέλεσης της προπαρατεθείσας απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας, η Γαλλική Δημοκρατία απάντησε με το από 4 Φεβρουαρίου 2005 έγγραφο. Επισήμανε ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι ΓΤΟ και, ειδικότερα, η σκόπιμη ελευθέρωσή τους στο περιβάλλον, αποτελούσαν, στη Γαλλία, πρωταρχικό θέμα συζητήσεων και, ορισμένες φορές, αιτία βίαιων συγκρούσεων, όπως μαρτυρούν πολλές

ενέργειες καταστροφής καλλιεργειών στην ύπαιθρο, τον Οκτώβριο του 2004 συστάθηκε, κατόπιν προτάσεως του Προέδρου του γαλλικού Κοινοβουλίου (Assemblée nationale), μια κοινοβουλευτική αποστολή μελέτης σχετικά με τους κινδύνους που παρουσιάζουν οι δοκιμές με ΓΤΟ και η χρήση τους. Με το ίδιο έγγραφο, η Γαλλική Δημοκρατία διευκρίνισε ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να επιτρέψει στην αποστολή να ολοκληρώσει τις εργασίες της με σκοπό να ευνοήσει τη διεξαγωγή ήρεμου και εποικοδομητικού διαλόγου επί του σχεδίου νόμου μεταφοράς της οδηγίας 2001/18. Το πέρας των εν λόγω εργασιών αναμενόταν τον Απρίλιο του 2005.

7 Στις 21 Φεβρουαρίου 2005, οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν στην Επιτροπή το κείμενο του διατάγματος 2005-51, της 26ης Ιανουαρίου 2005, περί τροποποίησης του διατάγματος 96-850, της 20ής Σεπτεμβρίου 1996, για τον έλεγχο της σκόπιμης ελευθέρωσης και της διάθεσης στην αγορά για αστικούς σκοπούς προϊόντων που αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς (*JORF* της 28ης Ιανουαρίου 2005, σ. 1474) το οποίο συνέβαλε, κατ' αυτές, στη μεταφορά της οδηγίας 2001/18, εντάσσοντας τα αντιδραστήρια στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω διατάγματος 96-850.

8 Η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας, απέστειλε, στις 13 Ιουλίου 2005, έγγραφο οχλήσεως στο κράτος μέλος αυτό κατ' εφαρμογήν του άρθρου 228 ΕΚ.

9 Κρίνοντας ως μη ικανοποιητική την παρασχεθείσα απάντηση, η Επιτροπή απηύθυνε στη Γαλλική Δημοκρατία, στις 19 Δεκεμβρίου 2005, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης αυτής, τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης.

10 Στις 20 Φεβρουαρίου 2006, οι γαλλικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή το κείμενο ενός σχεδίου νόμου σχετικού με τους ΓΤΟ για τη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 καθώς και για τη μεταρρύθμιση του καθεστώτος εμπειρογνωμοσύνης και τη δημιουργία ταμείου αποζημιώσεων υπέρ των καλλιεργητών των οποίων τα προϊόντα που προέρχονται από «καλλιέργεια μη ΓΤΟ» προσβάλλονται τυχαία από ΓΤΟ (στο εξής: σχέδιο νόμου του 2006). Οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν επίσης ότι το εν λόγω σχέδιο νόμου και τα σχετικά με αυτό κανονιστικά μέτρα θα ψηφίζονταν το αργότερο στο τέλος του 2006.

11 Στις 8 Μαΐου 2006, οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι το σχέδιο νόμου 2006 ψηφίστηκε από τη Γερουσία στις 23 Μαρτίου 2006 και κατατέθηκε στο Κοινοβούλιο την επομένη.

12 Στις 21 Φεβρουαρίου 2007, οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν προφορικά τις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι, λαμβανομένου υπόψη του βεβαρημένου προγράμματος του Κοινοβουλίου και της διακοπής των εργασιών του από τις 25 Φεβρουαρίου 2007, το σχέδιο νόμου του 2006 δεν θα μπορούσε να ψηφιστεί εντός της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου καθώς και ότι προβλεπόταν τελικώς η ταχεία ψήφιση κανονιστικών κειμένων με σκοπό την εξασφάλιση της μεταφοράς της οδηγίας 2001/18.

13 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία παρέλειψε να εκτελέσει την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας, άσκησε, στις 28 Φεβρουαρίου 2007, την παρούσα προσφυγή.

14 Την ίδια ημέρα, οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν στην Επιτροπή το περιεχόμενο της προαναφερθείσας προφορικής επικοινωνίας και της διαβίβασαν δύο σχέδια διαταγ-

μάτων. Κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, η δημοσίευση των διαταγμάτων αυτών καθώς και άλλων μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2001/18 αναμενόταν για την αρχή του 2007.

Οι εξελίξεις κατά τη διάρκεια της παρούσας δίκης

15 Με σημείωμα της 20ής Μαρτίου 2007, οι γαλλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή διάφορα κείμενα που δημοσιεύτηκαν την ίδια ημέρα στην *Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Κυβερνήσεως* (στο εξής: εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου του 2007), ήτοι:

— το διάταγμα 2007-357, της 19ης Μαρτίου 2007, περί τροποποιήσεως του διατάγματος 93-774, της 27ης Μαρτίου 1993, περί καθορισμού του καταλόγου των τεχνικών γενετικής τροποποιήσεως και των κριτηρίων κατατάξεως των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών·

— το διάταγμα 2007-358, της 19ης Μαρτίου 2007, για τη σκόπιμη ελευθέρωση προϊόντων που αποτελούνται αποκλειστικά ή εν μέρει από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς για σκοπούς διαφορετικούς από τη διάθεση στην αγορά·

— το διάταγμα 2007-359, της 19ης Μαρτίου 2007, για τη διαδικασία σχετικά με τη χορήγηση εγκρίσεως διάθεσης στην αγορά προϊόντων που δεν προορίζονται για κατανάλωση και αποτελούνται αποκλειστικά ή εν μέρει από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς·

— την υπουργική απόφαση της 15ης Μαρτίου 2007 περί τροποποιήσεως της υπουργικής αποφάσεως της 2ας Ιουνίου 1998 σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες τους οποίους πρέπει να πληρούν οι εγκαταστάσεις που υποβάλλονται προς έγκριση δυνάμει του τίτλου 2680-2 της ονοματολογίας των εγκαταστάσεων που έχουν ταξινομηθεί για την προστασία του περιβάλλοντος·

— την υπουργική απόφαση της 15ης Μαρτίου 2007 περί τροποποιήσεως του παραρτήματος Ι της υπουργικής αποφάσεως της 2ας Ιουνίου 1998 σχετικά με τις γενικές προδιαγραφές που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις που έχουν ταξινομηθεί για την προστασία του περιβάλλοντος οι οποίες οφείλουν να δηλώνονται δυνάμει του τίτλου 2680-1 γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί, και

— την υπουργική απόφαση της 15ης Μαρτίου 2007 περί επισήμανσης των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών που τίθενται στη διάθεση τρίτων για χρήση που περιορίζεται σε ερευνητικούς, αναπτυξιακούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς.

16 Κρίνοντας ότι τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου του 2007 δεν εξασφαλίζουν την πλήρη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας και ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, το άρθρο 17, παράγραφοι 1, 2 και 9, το άρθρο 19 και το άρθρο 23 της οδηγίας 2001/18 εξακολουθούσαν να μην έχουν μεταφερθεί ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή, με το υπόμνημα απαντήσεως, προσάρμοσε τα αιτήματα της προσφυγής της όσον αφορά τις χρηματικές ποινές. Συναφώς, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο τα εξής:

— να μειώσει το ποσό της ημερήσιας χρηματικής ποινής που προτάθηκε με την προσφυγή ανάλογα με τον βαθμό εκτέλεσης της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας·

— να τροποποιήσει, ανάλογα με τον εν λόγω βαθμό εκτέλεσης, το κατ' αποκοπήν ποσό που προτάθηκε με την προσφυγή, αλλά μόνο σε σχέση με το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από τις 21 Μαρτίου 2007 μέχρι την ημερομηνία:

— πλήρους εκτελέσεως της εν λόγω απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας, αν συμβεί πριν από την έκδοση της παρούσας απόφασης·

— εκδόσεως της παρούσας απόφασης, αν η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γαλλίας δεν έχει πλήρως εκτελεστεί μέχρι την ημερομηνία αυτή.

17 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επισήμανε ωστόσο ότι θεωρεί ότι δεν απαιτούνται πλέον συμπληρωματικά μέτρα μεταφοράς του άρθρου 17 της οδηγίας 2001/18 στο γαλλικό εσωτερικό δίκαιο.

18 Η Γαλλική Δημοκρατία, μολονότι παραδέχεται ότι δεν είχε εξασφαλίσει την πλήρη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας κατά την ημερομηνία λήξης της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, φρονεί εντούτοις ότι, έκτοτε, τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου του 2007 συνέβαλαν στην πλήρη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 και, ως εκ τούτου, στην πλήρη εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως. Κατά συνέπεια, η Γαλλική Δημοκρατία θεωρεί ότι τα αιτήματα που αφορούν την υποχρέωσή της να καταβάλει χρηματική ποινή και κατ' αποκοπήν ποσό στερούνται αντικειμένου ή, επικουρικώς, είναι αβάσιμα ή, εν πάση περιπτώσει, υπερβολικά. Για τον λόγο αυτό ζητεί την απόρριψή τους.

19 Μετά την περάτωση της προφορικής διαδικασίας, η Γαλλική Δημοκρατία ενημέρωσε το Δικαστήριο και την Επιτροπή, με έγγραφο της 27ης Ιουνίου 2008, ότι ψήφισε τον νόμο 2008-595, της 25ης Ιουνίου 2008, περί των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (*JORF* της 26ης Ιουνίου 2008, σ. 10281, στο εξής: νόμος της 25ης Ιουνίου 2008).

20 Αφού εξέτασε το κείμενο αυτό, η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο, με έγγραφο της 30ής Ιουλίου 2008, ότι θεωρεί ότι ο εν λόγω νόμος εξασφαλίζει, από την ημερομηνία θέσης του σε ισχύ, ήτοι από τις 27 Ιουνίου 2008, την πλήρη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 και, ως εκ τούτου, την πλήρη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας. Με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι το αίτημά της να υποχρεωθεί η Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει χρηματική ποινή στερείται, επομένως, αντικειμένου.

Επί της παραβάσεως

21 Αν και το άρθρο 228 ΕΚ δεν ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκτέλεση της αποφάσεως, εντούτοις, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το συμφέρον της άμεσης και ομοιόμορφης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου επιτάσσει ότι η εκτέλεση αυτή πρέπει να αρχίσει αμέσως και πρέπει να λήξει το συντομότερο δυνατόν (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2003, C-278/01, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2003, σ. I-14141, σκέψη 27 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

22 Εξάλλου, κρίσιμος χρόνος για να εκτιμηθεί η ύπαρξη της παραβάσεως κατά την έννοια του άρθρου 228 ΕΚ είναι το χρονικό σημείο της λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με την εκδοθείσα δυνάμει της εν λόγω διατάξεως αιτιολογημένη γνώμη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007, C-503/04, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2007, σ. I-6153, σκέψη 19 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Εν προκειμένω, είναι προφανές ότι, κατά την ημερομηνία λήξης της ταχθείσας με την από 19 Δεκεμβρίου 2005 αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, είχε παρέλθει προ πολλού η προθεσμία εντός της οποίας όφειλε να έχει εξασφαλιστεί η εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας που επιτάσσει τη λήψη μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2001/18, δεδομένου ότι είχαν μεσολαβήσει σχεδόν 19 μήνες από τη δημοσίευση της εν λόγω αποφάσεως.

24 Άλλωστε, δεν αμφισβητείται ότι, κατ' αυτήν την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας, η Γαλλική Δημοκρατία εξακολουθούσε να μην έχει λάβει κανένα από τα μέτρα εκτέλεσης της εν λόγω αποφάσεως, εξαιρουμένης της ψήφισης του διατάγματος 2005-51, που αποτελεί μέτρο εξαιρετικά περιορισμένης εμβέλειας αν ληφθεί υπόψη η υποχρέωση μεταφοράς που υπείχε τότε το εν λόγω κράτος μέλος.

25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ, πράγμα που η ίδια δεν αρνείται.

Επί των χρηματικών κυρώσεων

Επί της χρηματικής ποινής

26 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 19 και 20 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι θεωρεί ότι η θέση σε ισχύ του νόμου της 25ης Ιουνίου 2008 εξασφαλίζει την πλήρη εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Γαλλίας και ότι, κατά συνέπεια, το αίτημά της περί επιβολής χρηματικής ποινής στη Γαλλική Δημοκρατία στερείται αντικειμένου.

27 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ ενδεχόμενη επιβολή χρηματικής ποινής, της οποίας ο χαρακτήρας ως μέτρου καταναγκασμού έχει επανειλημμένως υπογραμμιστεί από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000, C-387/97, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2000, σ. I-5047, σκέψεις 90 και 92), δεν δικαιολογείται καταρχήν παρά μόνον εφόσον εξακολουθεί να υφίσταται η παράβαση που συνίσταται στη μη εκτέλεση προηγούμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου (βλ., συναφώς, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2006, C-119/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2006, σ. I-6885, σκέψεις 45 και 46, καθώς και προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 40).

28 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η επιβολή χρηματικής ποινής.

Επί του κατ' αποκοπήν ποσού

Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Η Επιτροπή εκθέτει ότι εφεξής, σε περίπτωση που το Δικαστήριο θα επιλαμβάνεται μιας υπόθεσης δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ, και όπως εξαγγέλλεται στο σημείο 10 της ανακοίνωσής της SEC (2005) 1658 (στο εξής: ανακοίνωση του 2005), θα προτείνει συστηματικά στο Δικαστήριο να επιβάλλει στο παραβαίνον κράτος μέλος την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού και ότι θα εμμένει στο αίτημά της αυτό, χωρίς να παραιτείται πλέον από την προσφυγή της, ακόμα και στην περίπτωση που η προηγηθείσα απόφαση του Δικαστηρίου εκτελείται κατά τη διάρκεια της δίκης.

30 Κατά την Επιτροπή, η νέα αυτή προσέγγιση δικαιολογείται από τον σκοπό της προστασίας της ισχύος των αποφάσεων του Δικαστηρίου, των αρχών της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου καθώς και της αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου. Η μη επιβολή οποιασδήποτε χρηματικής ποινής σε περίπτωση καθυστερημένης συμμόρφωσης κατά τη διάρκεια της δίκης συνεπάγεται τον κίνδυνο, όπως διαπιστώνεται ολοένα και συχνότερα στην πράξη, τα κράτη μέλη να μην εκτελούν με επιμέλεια τις αποφάσεις του Δικαστηρίου και να καταφεύγουν συστηματικά σε παρελκυστικούς χειρισμούς.

31 Συναφώς, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, μεταξύ του Δεκεμβρίου του 1996 και του Οκτωβρίου του 2005, απέστειλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 228 ΕΚ, 296 έγγραφα οχλήσεως, εκ των οποίων 50 προς τη Γαλλική Δημοκρατία, και 125 αιτιολογημένες γνώμες, εκ των οποίων 25 προς το κράτος μέλος αυτό. Κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, η Επιτροπή έλαβε 38 αποφάσεις περί προσφυγής στο Δικαστήριο δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, εκ των οποίων οι 7 αφορούσαν τη Γαλλική Δημοκρατία, ενώ τελικώς προσέφυγε στο Δικαστήριο σε 23 περιπτώσεις, εκ των οποίων 6 φορές κατά του εν λόγω κράτους μέλους. Μόνον 6 από τις διαδικασίες που κινήθηκαν με τον τρόπο αυτό κατέληξαν στην έκδοση αποφάσεως του Δικαστηρίου, καθόσον στις υπόλοιπες περιπτώσεις πραγματοποιήθηκε καθυστερημένη συμμόρφωση προτού περατωθεί η ένδικη διαδικασία. Επιπλέον, η κατάσταση φαίνεται να επιδεινώνεται, δεδομένου ότι η Επιτροπή, μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 24ης Οκτωβρίου 2005, χρειάστηκε να αποστείλει 50 έγγραφα οχλήσεως δυνάμει του εν λόγω άρθρου 228 ΕΚ.

32 Επομένως, ως μέσο πειθούς, η ειδική ένδικη διαδικασία εκτελέσεως των αποφάσεων που προβλέπει το άρθρο 228, παράγραφος 2, ΕΚ πρέπει να προσαρμόζεται τόσο στις ειδικές περιστάσεις της κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης όσο και σε γενικότερες περιστάσεις, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι εξελίξεις που περιγράφονται στην προηγούμενη σκέψη.

33 Αντιθέτως προς τη χρηματική ποινή, η οποία λειτουργεί ως μέσο πειθούς όσον αφορά τη συνεχιζόμενη παράβαση και προορίζεται να προλαμβάνει ενδεχόμενη διαιώνισή της μετά την έκδοση της αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ, το κατ' αποκοπήν ποσό, το οποίο οφείλεται ανεξάρτητα από τη στάση που ακολουθεί το κράτος μέλος όσον αφορά την εν λόγω παράβαση αφού εκδοθεί απόφαση δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ, σκοπεί κυρίως στον κολασμό της προηγηθείσας συμπεριφοράς. Έτσι, σκοπεί να αποτρέπει και να προλαμβάνει την επανάληψη ανάλογων παραβάσεων. Η επαπειλούμενη επιβολή του μπορεί ειδικότερα να παρακινήσει το κράτος μέλος να εκτελέσει

την αρχική απόφαση με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση το συντομότερο και, ιδιαιτέρως, προτού το Δικαστήριο επιληφθεί για δεύτερη φορά.

34 Η Επιτροπή προτείνει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο περιόδων για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπήν ποσού, ήτοι, αφενός, της περιόδου που παρήλθε από την ημερομηνία έκδοσης της προπαρατεθείσας απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας μέχρι τις 20 Μαρτίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία δημοσιεύτηκαν τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου του 2007 και, αφετέρου, του μετά τον Μάρτιο του 2007 χρόνου.

35 Έτσι, η Επιτροπή προτείνει, κάνοντας αναφορά στη μέθοδο υπολογισμού που εκτίθεται στην ανακοίνωση του 2005, πρώτον, να επιβληθεί στη Γαλλική Δημοκρατία η καταβολή ποσού ύψους 43 660 ευρώ για κάθε μέρα από τις 15 Ιουλίου 2004 μέχρι τις 20 Μαρτίου 2007.

36 Το ημερήσιο αυτό ποσό προκύπτει, όπως προβλέπει η εν λόγω μέθοδος υπολογισμού, από τον πολλαπλασιασμό ενός βασικού κατ' αποκοπήν ποσού 200 ευρώ επί ένα συντελεστή σοβαρότητας της παράβασης, που εν προκειμένω καθορίζεται στο 10 σε κλίμακα με διαβάθμιση από 1 έως 20, και επί έναν παράγοντα ν, που αντιστοιχεί στην ικανότητα πληρωμής του κάθε κράτους μέλους και που στην περίπτωση της Γαλλικής Δημοκρατίας καθορίζεται στο 21,83. Το κατ' αποκοπήν ποσό που οφείλεται για την προαναφερθείσα περίοδο ανέρχεται επομένως στα 42 743 140 ευρώ (43 660 ευρώ επί 979 ημέρες).

37 Κατά την Επιτροπή, ο συντελεστής σοβαρότητας 10 δικαιολογείται εν προκειμένω αν ληφθεί υπόψη ο πρόδηλος χαρακτήρας της παραβάσεως, που προκύπτει από την παράλειψη μεταφοράς οδηγίας, η μεγάλη της διάρκεια, η σπουδαιότητα του παραβιασθέντος κανόνα, ο οποίος σκοπεί να προστατεύει την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον εξασφαλίζοντας συγχρόνως την ελεύθερη κυκλοφορία των ΓΤΟ, καθώς και ο επαναληπτικός χαρακτήρας των εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας παραβάσεων των υποχρεώσεών της στον τομέα των ΓΤΟ. Η Επιτροπή παραπέμπει,

ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, στις αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 2003, C-296/01, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 2003, σ. I-13909), και της 27ης Νοεμβρίου 2003, C-429/01, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 2003, σ. I-14355) και, όσον αφορά τη δεύτερη απόφαση, στην εκτέλεση της απόφασης αυτής που πραγματοποιήθηκε μετά την προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ (βλ. διάταξη περί διαγραφής της 7ης Φεβρουαρίου 2007, C-79/06, Επιτροπή κατά Γαλλίας.). Η Επιτροπή προσάπτει επίσης στις γαλλικές αρχές ότι επέδειξαν απροθυμία να συνεργαστούν ειλικρινώς και να εκτελέσουν την προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας.

38 Όσον αφορά την προσβολή των δημοσίων και των ιδιωτικών συμφερόντων που απορρέει από την παράβαση των γαλλικών αρχών, η Επιτροπή εμμένει ιδιαιτέρως στην ανασφάλεια δικαίου που δημιουργείται για τους οικονομικούς φορείς ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Οι «οδηγοί» του Υπουργείου Γεωργίας που απευθύνονται στους εν δυνάμει αιτούντες την έγκριση διεξαγωγής δοκιμών με ΓΤΟ, οδηγοί τους οποίους αναφέρει η Γαλλική Δημοκρατία με το υπόμνημα αντικρούσεως, στερούνται νομικής ισχύος και δεν μπορούν, ειδικότερα, να γεννήσουν δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον τρόπο που θα το επιτύγχανε η ορθή μεταφορά της οδηγίας 2001/18. Μια απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου του Clermont-Ferrand, της 4ης Μαΐου 2006, με την οποία ακυρώθηκε μια έγκριση διεξαγωγής δοκιμών λόγω έλλειψης νομικής βάσης, καθόσον δεν είχε μεταφερθεί η οδηγία αυτή, καταδεικνύει ιδιαίτερα αυτή την ανασφάλεια δικαίου.

39 Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι η μη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 γέννησε τον κίνδυνο διασυνοριακών ελευθερώσεων ΓΤΟ που δεν επισύρουν ποινικές κυρώσεις, αποθάρρυνσης της σχετικής με τους ΓΤΟ βιοτεχνολογικής έρευνας και του εμπορίου τους, ή ακόμα δημιουργίας διεθνών εμπορικών συγκρούσεων λόγω του ότι η κοινοτική ρύθμιση που εφαρμόζεται στους εισαγόμενους από τρίτες χώρες ΓΤΟ δεν στηρίζεται σε ενιαίο κοινοτικό νομικό πλαίσιο το οποίο να δικαιολογεί τη ρύθμιση αυτή.

40 Δεύτερον, και όσον αφορά τον μετά τις 20 Μαρτίου 2007 χρόνο, η Επιτροπή θεωρεί, αφενός, ότι τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου του 2007 δεν εξασφάλισαν την πλήρη εκτέλεση της προπαρατεθείσας απόφασης της 15ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, δεδομένου ότι τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 19 και 23 της οδηγίας 2001/18 εξακολουθούσαν κατά το στάδιο αυτό, σύμφωνα με την Επιτροπή, να μην έχουν

μεταφερθεί ορθώς, καθώς και, αφετέρου, ότι η υποχρέωση καταβολής ημερήσιου κατ' αποκοπήν ποσού, αναλόγου προς τη σοβαρότητα της υφιστάμενης παράβασης, εξακολουθούσε να κρίνεται απαραίτητη για την εν λόγω περίοδο.

41 Η Επιτροπή προτείνει το ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό που πρέπει να καταβάλει η Γαλλική Δημοκρατία από τις 21 Μαρτίου 2007 να υπολογιστεί αφού πολλαπλασιαστεί ένας συντελεστής σοβαρότητας της παράβασης, ο οποίος θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο αλλά θα είναι ανάλογος με την υφιστάμενη παράβαση, επί το βασικό ποσό των 200 ευρώ και επί τον παράγοντα ν που αναφέρει η σκέψη 36 της παρούσας απόφασης. Αυτό το ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό πρέπει, επιπλέον, να επιβληθεί μέχρι την ημερομηνία πλήρους εκτέλεσης της προπαρατεθείσας απόφασης της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας.

42 Σύμφωνα με την Επιτροπή, η προτεινόμενη από το όργανο αυτό μέθοδος υπολογισμού παρέχει τη δυνατότητα να καθοριστεί, κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης του Δικαστηρίου, ένα συνολικό κατ' αποκοπήν ποσό, ανάλογο προς τη σοβαρότητα της παραβάσεως και λαμβανομένης υπόψη της ενδεχόμενης καθυστερημένης καλής θελήσεως του οικείου κράτους μέλους.

43 Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το γεγονός ότι με την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, C-304/02, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 2005, σ. I-6263) επιβλήθηκε κατ' αποκοπήν ποσό 20 εκατομμυρίων ευρώ δεν πρέπει να συνιστά σημείο αναφοράς για άλλες υποθέσεις, δεδομένου ότι το ποσό αυτό είχε συμβολικό χαρακτήρα που εξηγείται από τις συγκεκριμένες δικονομικές περιστάσεις της εν λόγω υποθέσεως.

44 Η Γαλλική Δημοκρατία θεωρεί, κυρίως, ότι η προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, εκτελέστηκε πλήρως κατόπιν της λήψεως των εκτελεστικών μέτρων του Μαρτίου του 2007 και ότι το αίτημα της

Επιτροπής περί επιβολής κατ' αποκοπήν ποσού στερείται, κατά συνέπεια, αντικειμένου.

45 Συγκεκριμένα, η λειτουργία μιας τέτοιας επιβολής έγκειται αποκλειστικά στο να παρακινήσει το κράτος μέλος να εκτελέσει απόφαση με την οποία το Δικαστήριο διαπίστωσε παράβαση του κράτους αυτού, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, και όχι να προλάβει τη διάπραξη ενδεχόμενων μελλοντικών παραβάσεων. Άλλωστε, οι αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα από το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ επιβεβαιώνουν ότι, όταν παύσει η παράβαση, παύει να υπάρχει και λόγος επιβολής τέτοιου κατ' αποκοπήν ποσού.

46 Επικουρικώς, η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι ένα κατ' αποκοπήν ποσό δεν μπορεί να επιβάλλεται βάσει εκτιμήσεων γενικής φύσεως, αλλά ότι απαιτείται η ύπαρξη πολύ ειδικών περιστάσεων που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη υπόθεση, όπως εκείνες τις οποίες διαπίστωσε το Δικαστήριο με την προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, και οι οποίες αφορούσαν το εξαιρετικά μεγάλο χρονικό διάστημα που έμεινε ανεκτέλεστη η απόφαση του Δικαστηρίου καθώς και τις συνέπειες της παράβασης αυτής που κρίθηκαν ιδιαιτέρως σοβαρές.

47 Αυτές οι προϋποθέσεις όμως δεν πληρούνται, κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, στην υπό κρίση υπόθεση. Αφενός, το χρονικό διάστημα που παρήλθε από τη δημοσίευση της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, είναι εν προκειμένω αρκετά μικρότερο και η εν λόγω απόφαση, επιπροσθέτως, εκτελέστηκε εντός ολίγου χρόνου αφότου το Δικαστήριο επελήφθη της υποθέσεως. Αφετέρου, η παράβαση αφορούσε μέρος μόνον των διατάξεων της οδηγίας 2001/18, ήτοι εκείνων που αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της οδηγίας 90/220 και, ούτως ή άλλως, οι πρακτικές συνέπειες ήταν πολύ περιορισμένες. Επομένως, η υπό κρίση υπόθεση προσομοιάζει με το σύνολο των λοιπών υποθέσεων στις οποίες το Δικαστήριο δεν έκρινε λυσιτελή την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού.

48 Έτι επικουρικότερον, η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι το προτεινόμενο κατ' αποκοπήν ποσό είναι, εν πάση περιπτώσει, υπερβολικό. Καταρχάς, το ποσό αυτό είναι υπέρμετρο σε σχέση με αυτό των 20 εκατομμυρίων ευρώ που επιβλήθηκε με την προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας.

49 Εν συνεχεία, κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, η μέθοδος υπολογισμού που επελέγη παραποιεί τον χαρακτήρα της κύρωσης ως ποσού επιβαλλόμενου κατ' αποκοπήν, δεδομένου ότι η πρόταση για ημερήσιο ποσό εξομοιώνει το κατ' αποκοπήν ποσό με αναδρομική χρηματική ποινή.

50 Τέλος, ο προτεινόμενος συντελεστής σοβαρότητας της παράβασης είναι πολύ υψηλός.

51 Πρώτον, συγκεκριμένα, η μη μεταφορά της οδηγίας 2001/18 δεν είχε παρά πολύ περιορισμένες πρακτικές συνέπειες. Αφενός, οι πιο συχνές χρήσεις των ΓΤΟ εμπίπτουν σε άλλες ρυθμίσεις όπως ο κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές (ΕΕ L 268, σ. 1), ενώ ο αριθμός των αιτήσεων χορηγήσεως έγκρισης δυνάμει της οδηγίας 2001/18 παρέμεινε εξαιρετικά χαμηλός. Αφετέρου, θεσπίστηκε η χορήγηση έγκρισης για διεξαγωγή δοκιμών με γενετικώς τροποποιημένα ανώτερα φυτά, στηριζόμενη σε δύο οδηγούς που εξέδωσε το Υπουργείο Γεωργίας, και οι εγκρίσεις που χορηγήθηκαν σε αυτή τη βάση κατέστησαν στην πραγματικότητα δυνατή την επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2001/18 στον τομέα της αίτησης χορηγήσεως έγκρισης, της διαβούλευσης με το κοινό και της ενημέρωσής του καθώς και του περιορισμού των κινδύνων διασποράς, ιδιαιτέρως διασυνοριακής, μικροοργανισμών. Τούτο καταδεικνύεται, μεταξύ άλλων, τόσο από το περιεχόμενο των εν λόγω οδηγών όσο και από μια ατομική απόφαση περί εγκρίσεως που προσκομίζει η Γαλλική Δημοκρατία καθώς και, τέλος, από διάφορες αποφάσεις που εξέδωσε το Conseil d'État.

52 Δεύτερον, η Γαλλία κατείχε, μεταξύ των ετών 2003 και 2006, τη δεύτερη θέση μεταξύ των κρατών μελών τόσο ως προς τον αριθμό των αιτήσεων χορηγήσεως έγκρισης για πειραματική ελευθέρωση όσο και ως προς την παραγωγή ΓΤΟ για εμπορικούς σκοπούς, πράγμα που καταδεικνύει ότι το γεγονός της μη μεταφοράς της οδηγίας 2001/18 δεν αποτέλεσε τροχοπέδη ούτε για το εμπόριο ΓΤΟ ούτε για τη βιοτεχνολογική έρευνα.

53 Τρίτον, το ζήτημα της μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας ουδέποτε τέθηκε στο πλαίσιο διεθνών εμπορικών διαπραγματεύσεων.

54 Τέταρτον, η Γαλλική Δημοκρατία δεν επέδειξε απροθυμία συνεργασίας ούτε παρέλειψε σκόπιμα να εκτελέσει την προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, καθόσον οι καθυστερήσεις που σημειώθηκαν συνδέονταν, μεταξύ άλλων, όπως εκτέθηκε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, με την προσπάθεια να εκτονωθεί η δημόσια αναταραχή που προκλήθηκε από τις καλλιέργειες ΓΤΟ και να καταστεί ευκολότερη η εκ μέρους της κοινής γνώμης αποδοχή των καλλιεργειών αυτών, χάρις σε πιο φιλόδοξες μεταρρυθμίσεις από αυτές που θα απαιτούνταν για τη μεταφορά και μόνον των διατάξεων της οδηγίας 2001/18.

55 Πέμπτον και τέλος, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλείται πραγματικά περιστατικά που είχαν ως συνέπεια την κίνηση άλλων διαδικασιών λόγω παραβάσεως που έχουν πια περαιωθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

56 Αν και η επιβολή της υποχρέωσης για καταβολή χρηματικής ποινής, που έχει ουσιαστικά τον χαρακτήρα μέτρου καταναγκασμού ως προς τη συνεχιζόμενη παράβαση, είναι αναγκαία, όπως προκύπτει από τη σκέψη 27 της παρούσας

απόφασης, μόνον εφόσον εξακολουθεί να παραμένει ανεκτέλεστη η απόφαση που διαπίστωσε αρχικά την παράβαση αυτή, ουδόλως, αντιθέτως, απαιτείται να ισχύει τούτο και για την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού.

57 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η διαδικασία του άρθρου 228, παράγραφος 2, ΕΚ σκοπό έχει να παρακινεί το παραβαίνον κράτος μέλος να εκτελέσει απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση και, ως εκ τούτου, να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και ότι τα προβλεπόμενα από τη διάταξη αυτή μέτρα, ήτοι το κατ' αποκοπήν ποσό και η χρηματική ποινή, επιδιώκουν αμφότερα τον ίδιο αυτό σκοπό (προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 80).

58 Ενώ η επιβολή χρηματικής ποινής φαίνεται ιδιαίτερα κατάλληλη για να παρακινήσει ένα κράτος μέλος να παύσει, το ταχύτερο δυνατόν, μια παράβαση που, χωρίς το μέτρο αυτό, θα υπήρχε κίνδυνος να διαιωνισθεί, η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού στηρίζεται περισσότερο στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτελέσεως των υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους επί των ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, ιδίως όταν η παράβαση έχει συνεχιστεί επί μακρό χρονικό διάστημα αφότου εκδόθηκε η απόφαση που τη διαπίστωσε αρχικά (προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 81).

59 Εναπόκειται στο Δικαστήριο να αποφασίζει, σε κάθε υπόθεση και υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες που έχουν υποβληθεί στην κρίση του καθώς και ανάλογα με τον βαθμό εξαναγκασμού και αποτροπής που κρίνει απαραίτητο, τις κατάλληλες χρηματικές κυρώσεις για να εξασφαλίσει την ταχύτερη δυνατή εκτέλεση της αποφάσεως με την οποία διαπιστώθηκε προηγούμενη παράβαση και να προλάβει την επανάληψη αναλόγων παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου (προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 97).

60 Συναφώς, το γεγονός, που επισήμανε η Γαλλική Δημοκρατία, ότι η καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού δεν έχει επιβληθεί μέχρι σήμερα από το Δικαστήριο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες εξασφαλίζεται πλήρης εκτέλεση της αρχικής απόφασης προτού περατωθεί η κινηθείσα δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ διαδικασία, δεν μπορεί ν' αποτελεί

εμπόδιο στην ενδεχόμενη επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού στο πλαίσιο άλλης υπόθεσης, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της υπόθεσης εν προκειμένω και του απαιτούμενου βαθμού εξαναγκασμού και αποτροπής.

61 Όσον αφορά τις προτάσεις που περιλαμβάνει η ανακοίνωση του 2005 για την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσών και τις οποίες επικαλέστηκε η Επιτροπή στην υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, έστω και αν υφίστανται κατευθυντήριες γραμμές όπως αυτές που περιέχουν οι ανακοινώσεις της Επιτροπής οι οποίες μπορούν να συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου κατά τη δράση της Επιτροπής, γεγονός παραμένει ότι οι κανόνες αυτοί δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο κατά την άσκηση της εξουσίας την οποία του απονέμει το άρθρο 228, παράγραφος 2, ΕΚ (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 85 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

62 Η ενδεχόμενη επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να εξαρτάται από το σύνολο των συναφών στοιχείων που συνδέονται τόσο με τα χαρακτηριστικά της διαπιστωθείσας παραβάσεως όσο και με τη συμπεριφορά του κράτους μέλους το οποίο αφορά η δυνάμει του άρθρου 228 ΕΚ κινηθείσα διαδικασία.

63 Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί, συναφώς, ότι ούτε από το γράμμα του άρθρου 228 ΕΚ ούτε πολύ περισσότερο από τον ανωτέρω υπομνησθέντα σκοπό του προκύπτει ότι η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να χωρεί αυτομάτως, όπως προτείνει η Επιτροπή με την ανακοίνωση του 2005. Η εν λόγω διάταξη, προβλέποντας ότι το Δικαστήριο «μπορεί» να επιβάλει στο παραβαίνον κράτος μέλος την καταβολή χρηματικής ποινής ή κατ' αποκοπήν ποσού, απονέμει στο Δικαστήριο ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει αν συντρέχει ή όχι λόγος για την επιβολή των κυρώσεων αυτών.

64 Αν το Δικαστήριο αποφασίσει να επιβάλει την καταβολή χρηματικής ποινής ή κατ' αποκοπήν ποσού, σε αυτό εναπόκειται, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, να καθορίσει τα ποσά αυτά κατά τρόπον ώστε να είναι, αφενός, κατάλληλα για την περίσταση και, αφετέρου, ανάλογα προς τη διαπιστωθείσα παράβαση καθώς και προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους (βλ., συναφώς,

προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 41 και των εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Όσον αφορά ειδικότερα την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού, στους παράγοντες που ασκούν συναφώς επιρροή συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, στοιχεία όπως το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διήρκεσε η παράβαση και το οποίο παρήλθε από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως που διαπιστώνει την παράβαση αυτή καθώς και τα διακυβευόμενα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 12ης Ιουλίου 2005, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σκέψη 114).

65 Στην προκειμένη υπόθεση, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ακόλουθες περιστάσεις προκειμένου να αποφανθεί επί του αιτήματος της Επιτροπής περί υποχρεώσεως καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού.

66 Πρώτον, όσον αφορά τη στάση που ακολούθησε η Γαλλική Δημοκρατία ως προς τις κοινοτικές υποχρεώσεις που υπέχει στον ειδικό τομέα των ΓΤΟ, όπως υπενθύμισε η Επιτροπή, για το εν λόγω κράτος μέλος έχουν εκδοθεί πολλές αποφάσεις δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ που διαπιστώνουν εκ μέρους του παραβάσεις λόγω μη ορθής μεταφοράς των οδηγιών που έχουν εκδοθεί στον οικείο τομέα.

67 Συγκεκριμένα, εκτός από τη διαπίστωση περί μη μεταφοράς της οδηγίας 2001/18 που πραγματοποιεί η προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, η μη εκτέλεση της οποίας είχε ως αποτέλεσμα την κίνηση της παρούσας διαδικασίας, παράβαση των υποχρεώσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας διαπίστωσαν και οι προπαρατεθείσες αποφάσεις της 20ής Νοεμβρίου 2003 και της 27ης Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή κατά Γαλλίας, λόγω μη πλήρους μεταφοράς, αντιστοίχως, της οδηγίας 90/220 και της οδηγίας 90/219/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (ΕΕ L 117, σ. 1).

68 Εκτός αυτού, από την προπαρατεθείσα διάταξη περί διαγραφής της 7ης Φεβρουαρίου 2007, Επιτροπή κατά Γαλλίας, προκύπτει ότι μόνον αφότου η Επιτροπή άσκησε

προσφυγή, προκειμένου να διαπιστωθεί η μη εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2003, έλαβε η Γαλλική Δημοκρατία τα μέτρα προς συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της, με συνέπεια η Επιτροπή να παραιτηθεί από την προσφυγή της.

69 Όπως υποστήριξε η Επιτροπή, αυτή η εκ μέρους κράτους μέλους επαναλαμβανόμενη παραβατική συμπεριφορά, σ' έναν ειδικό τομέα της κοινοτικής δράσης, μπορεί να αποτελέσει ένδειξη του ότι για την αποτελεσματική πρόληψη στο μέλλον ανάλογων παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου μπορεί να απαιτείται η λήψη ενός αποτρεπτικού μέτρου όπως είναι η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού.

70 Όσον αφορά, δεύτερον, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διήρκεσε η παράβαση και το οποίο παρήλθε από την ημερομηνία δημοσίευσης της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, ουδόλως μπορεί να δικαιολογηθεί η σημαντική καθυστέρηση που διαπιστώθηκε, μετά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, στην αποτελεσματική μεταφορά της οδηγίας 2001/18, μεταφορά που, κατ' ουσίαν, απαιτούσε μόνον τη θέσπιση εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

71 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ειδικότερα ότι, έστω και αν η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι παρέβη τις υποχρεώσεις εκτέλεσης της εν λόγω απόφασης κατά την ημερομηνία λήξης της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου 2007, που αποτελούν τα πρώτα αξιόλογα μέτρα που ελήφθησαν προς εξασφάλιση της εν λόγω εκτέλεσης, ψηφίστηκαν μετά ένα και πλέον έτος από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας.

72 Όσον αφορά το γεγονός, το οποίο πράγματι στηρίζεται στη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο, ότι η καλλιέργεια ΓΤΟ στην ύπαιθρο προκάλεσε και εξακολουθεί να προκαλεί στη Γαλλία βίαιες εκδηλώσεις, όπως, μεταξύ άλλων, την εκρίζωση των καλλιεργειών στα χωράφια, και το γεγονός ότι η σημειωθείσα καθυστέρηση στην εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, αποδίδεται, μεταξύ άλλων, στην προσπάθεια να καταστεί σαφέστερο το κοινοβουλευτικό έργο ναι να προωθηθεί μια πιο φιλόδοξη μεταρρύθμιση από αυτήν που θα απαιτούσε η οδηγία 2001/18, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλείται

διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξης για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 25). Ειδικότερα, ακόμα και αν υποτεθεί ότι οι αναταραχές που προβάλλει η Γαλλική Δημοκρατία αποδίδονται όντως εν μέρει στην υλοποίηση κοινοτικών κανόνων, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται δυσχέρειες εφαρμογής που ανακύπτουν στο στάδιο της εκτελέσεως ορισμένης κοινοτικής πράξεως, ανεξάρτητα από το αν συνδέονται με την εναντίωση πολιτών, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψεις 69 και 70).

73 Όσον αφορά, τρίτον, τη σοβαρότητα της παράβασης ιδιαίτερα ως προς την επίδρασή της στα εμπλεκόμενα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 της οδηγίας 2001/18, στόχος της οδηγίας αυτής είναι η προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών στον τομέα της διάθεσης στην αγορά ΓΤΟ και της σκόπιμης ελευθέρωσής τους στο περιβάλλον καθώς και η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

74 Όπως προκύπτει από το εν λόγω άρθρο 1 και από την έκτη και την όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αυτής, το σύστημα που καθιερώνει η οδηγία εμπνέεται από τις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, οι οποίες —ας υπομνησθεί— συνιστούν θεμελιώδεις αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος και προβλέπονται, ειδικότερα, στο άρθρο 174, παράγραφος 2, ΕΚ.

75 Όπως υπενθυμίζεται, συναφώς, στην τέταρτη και στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/18, οι ζώντες οργανισμοί που ελευθερώνονται στο περιβάλλον σε μεγάλες ή μικρές ποσότητες, είτε για πειραματικούς σκοπούς είτε ως εμπορικά προϊόντα, είναι δυνατό να αναπαραχθούν στο περιβάλλον και να διασχίσουν εθνικά σύνορα, θίγοντας έτσι τα άλλα κράτη μέλη. Οι συνέπειες μιας τέτοιας ελευθέρωσης μπορεί να είναι ανεπανόρθωτες. Η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος απαιτεί επίσης να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον έλεγχο των κινδύνων που είναι δυνατόν να προέλθουν από τη σκόπιμη ελευθέρωση ΓΤΟ στο περιβάλλον.

76 Μέσω της προσέγγισης των εθνικών νομοθεσιών που πραγματοποιεί, η οδηγία 2001/18, που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, σκοπεί επίσης και στη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ΓΤΟ ως προϊόντων ή εντός προϊόντων.

77 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, οσάκις η μη εκτέλεση απόφασης του Δικαστηρίου μπορεί να βλάψει το περιβάλλον και να θέσει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία, της οποίας η προστασία εντάσσεται στους ίδιους τους σκοπούς της κοινοτικής πολιτικής περιβάλλοντος, όπως προκύπτει από το άρθρο 174 ΕΚ, μια τέτοια παράβαση αποκτά ιδιαίτερο βαθμό σοβαρότητας (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Ελλάδας, σκέψη 94, και Επιτροπή κατά Ισπανίας, σκέψη 57).

78 Το ίδιο ισχύει, καταρχήν, οσάκις η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εξακολουθεί να παρεμποδίζεται κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου παρά την ύπαρξη αποφάσεως του Δικαστηρίου που έχει διαπιστώσει σχετική παράβαση.

79 Εν προκειμένω, μολονότι οι διατάξεις της οδηγίας 2001/18 έπρεπε να έχουν μεταφερθεί το αργότερο στις 17 Οκτωβρίου 2002, επισημάνθηκε ανωτέρω ότι, παρά το γεγονός ότι είχε εκδοθεί η προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, η Γαλλική Δημοκρατία εξακολουθούσε, κατά την ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο επιλήφθηκε της υπό κρίση υποθέσεως, να μην έχει λάβει το παραμικρό αξιόλογο μέτρο προκειμένου να εκτελέσει την εν λόγω απόφαση και να εξασφαλίσει έτσι την πλήρη επίτευξη των βασικών στόχων του κοινοτικού νομοθέτη.

80 Το σύνολο των παραπάνω εκτιμήσεων αρκεί για να δικαιολογηθεί η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης.

81 Για τον καθορισμό του εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσού, το Δικαστήριο κρίνει λυσιτελές να ληφθούν υπόψη, εκτός από τις εκτιμήσεις που εκτέθηκαν με τις σκέψεις 66 έως 79, και οι ακόλουθες περιστάσεις.

82 Πρώτον, όπως προκύπτει ιδιαιτέρως από την πρώτη και την τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/18, η οδηγία αυτή αντικατέστησε την οδηγία 90/220 που είχε παρόμοιο αντικείμενο, επιφέροντας διάφορες βελτιώσεις σ' αυτήν και αναδιατυπώνοντας συγχρόνως τις διατάξεις της. Έτσι, με την προπαρατεθείσα απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, το Δικαστήριο διαπίστωσε την εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας παράβαση λόγω μη μεταφοράς της οδηγίας 2001/18 μόνο στο μέτρο που οι υποχρεώσεις που η οδηγία αυτή επιβάλλει στα κράτη μέλη αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν εκείνες που απορρέουν από την οδηγία 90/220.

83 Με το δικόγραφο της προσφυγής της στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή επιπλέον υπογράμμισε, συναφώς, παραπέμποντας στη σκέψη 5 της εν λόγω απόφασης Επιτροπή κατά Γαλλίας, ότι οι διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4 έως 6, παράγραφοι 1, 3 και 5, 8, παράγραφος 1, 10 έως 12, 15, παράγραφοι 1 και 3, 21, 22, 24, 25, 27 έως 34 και 36 έως 38 της οδηγίας 2001/18, αν εξεταστούν μεμονωμένα, δεν απαιτούν εκτελεστικά της εν λόγω απόφασης μέτρα.

84 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι η εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας παράλειψη λήψης οποιουδήποτε αξιόλογου μέτρου μεταφοράς της οδηγίας μέχρι την ψήφιση των εκτελεστικών μέτρων του Μαρτίου 2007 δεν εμφανίζει τον ίδιο βαθμό σοβαρότητας, ιδίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος, της ανθρώπινης υγείας, της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και των εμπλεκόμενων δημοσίων και ιδιωτικών συμφερόντων, με αυτόν που θα εμφάνιζε μια κατάσταση στην οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν θα είχε λάβει κανένα μέτρο στην εσωτερική του έννομη τάξη προκειμένου να εφαρμόσει κοινοτική ρύθμιση που επιδιώκει σκοπούς σπουδαιότητας ανάλογης με αυτή που χαρακτηρίζει τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, παρά την ύπαρξη αποφάσεως του Δικαστηρίου που έχει διαπιστώσει την εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους παράβαση των υποχρεώσεών του.

85 Δεύτερον, μπορεί, ως ένα ορισμένο βαθμό, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, παρά την καθυστέρηση με την οποία ελήφθησαν, τα εκτελεστικά μέτρα του Μαρτίου 2007 εξασφάλισαν την απολύτως συνεπή μεταφορά της οδηγίας 2001/18, καθόσον μόνον τρεις διατάξεις της οδηγίας αυτής εξακολουθούσαν, κατά την Επιτροπή, να μην έχουν μεταφερθεί πλήρως μέχρι τις 27 Ιουνίου 2008 στο εσωτερικό δίκαιο.

86 Τρίτον, το Δικαστήριο κρίνει, όπως και ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 82 των προτάσεών του, ότι από τις περιστάσεις που υπενθυμίζονται με τη σκέψη 72 της παρούσας αποφάσεως και από την εξέλιξη της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 6 έως 13 της παρούσας απόφασης, δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι γαλλικές εθνικές αρχές, εκτός του ότι παρέβησαν την υποχρέωση εκτέλεσης της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Γαλλίας, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω με την παρούσα απόφαση, παρέβησαν και την υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας που υπέχουν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της περιόδου που προηγήθηκε της εκτέλεσης της εν λόγω απόφασης, ούτε ότι κατέφυγαν σκόπιμα σε παρελκυστικούς χειρισμούς προκειμένου να αποφύγουν την έγκαιρη εκπλήρωση των σχετικών υποχρεώσεών τους.

87 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο καθορισμός στα 10 εκατομμύρια ευρώ του κατ' αποκοπήν ποσού που θα πρέπει να καταβάλει η Γαλλική Δημοκρατία έγινε κατά δίκαιη εκτίμηση των εν προκειμένω περιστάσεων.

88 Επομένως, η Γαλλική Δημοκρατία πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», κατ' αποκοπήν ποσό 10 εκατομμυρίων ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

89 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικασθεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα και ότι διαπιστώθηκε η ύπαρξη παραβάσεως, πρέπει να καταδικασθεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

90 Η Τσεχική Δημοκρατία, η οποία παρενέβη προς υποστήριξη των αιτημάτων της Γαλλικής Δημοκρατίας, θα φέρει τα έξοδά της, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, κατά την ημερομηνία λήξης της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2004, C-419/03, Επιτροπή κατά Γαλλίας, σχετικά με την παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι οποίες αποκλίνουν ή υπερακοντίζουν τις διατάξεις της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 1990, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ.

2) Υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», κατ' αποκοπήν ποσό 10 εκατομμυρίων ευρώ.

3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

4) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(υπογραφές)